

Фиг. 3. Птоломесъ (на български — Птоломей).

особена книга папирусъ*), върху която писали съ мастило. Тогава почнали да пишатъ рисункитѣ повърхностно, небрежно и неясно. Писаритѣ пишели набързо и означавали рисунката съ две-три черти. Така иероглифнитѣ знакове били толкова опростени, че трудно могло да се намѣри прилика между тѣхъ и първообразитѣ имъ.

Обърнете внимание на приложениата на стр. 10. рисунка. Въ първия отвесенъ редъ сж стари египетски писмени знакове, дълбани внимателно, а въ втория, сжщо отвесенъ редъ — нови писмени знакове, надраскани отъ писаритѣ набързо.

Финикиянитѣ, единъ отъ древнитѣ народи, използвали египетскитѣ писмени знакове отъ посетнѣшното време и съставили своя азбука. Предполага се, че това е било въ десетия вѣкъ, преди Рождество Христово.

Въ третия отвесенъ редъ на фиг. 5 сж дадени нѣколко финикийски букви. Сравнени съ по новитѣ египетски писмени знакове, явно личи, че при тѣхното съставяне сж използвани последнитѣ.

Фиг. 4. Клеопатра.

*) За паписуса прочети статията: „Какъ въ старо време правили хартията“, кн. II, год. II.